

บทที่ ๑
รู้จัก
ป่า
หิมพานต์

หิมพานต์ หรือ เหมะพานต์ แปลว่า ป่าที่เป็นสีทอง (เหมะ แปลว่า ทอง) คือ พื้นภาพรวมของป่านั้นเป็นสีทอง ต้นไม้ ใบไม้เป็นสีทอง

หิมพานต์ พิกัดอยู่ที่เชิงเขาพระสุเมรุซึ่งเป็นที่ตั้งของ สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาและชั้นดาวดึงส์ โดยมีโลกมนุษย์ หรือที่เรียกว่า **“ทวีป”** อยู่ในแต่ละทิศของเขาพระสุเมรุ รวมทั้งหมด ๔ ทวีป* ด้วยกัน

แต่เดิม แผ่นดินของโลกมนุษย์กับสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกานั้นติดกัน แผ่นดินจะเชื่อมถึงกันทั้ง ๔ ทวีป แต่เมื่อเวลาผ่านไปกิเลสและบาปของมนุษย์มีมากขึ้น เป็นเหตุให้ทวีปทั้ง ๔ เคลื่อนห่างออกจากเขาพระสุเมรุ ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้เหมือนยุคต้นๆ

เมื่อมนุษย์ทำเรื่องผิดให้กลายเป็นถูก เช่น ดื่มสุรา เล่นการพนัน คบชู้ และคดโกงกันเป็นปกติ จากเดิมที่มนุษย์มีความละอายไม่กล้าทำสิ่งเหล่านี้ แต่เมื่อกิเลสมากขึ้น ก็นิยมทำกันเป็นเรื่องปกติในสังคม การทำผิดให้เป็นถูก เช่นนี้มาเรื่อยๆ จึงเป็นเหตุให้กระแสบาปเคลื่อนแผ่นดินแยกออกจากกัน เพราะฉะนั้นในยุคนี้นายพรานจะไปจับกินรีมาถวายพระสุธนไม่ได้แล้ว เพราะว่ามีมนุษย์ในยุคนี้ไม่สามารถเดินทางไปยังป่าหิมพานต์ได้ ยกเว้นแต่ผู้ที่มี

* ชมพูทวีป อุตตรกุรุทวีป ปุพพิเททวีป อปรโคยานทวีป

อาณภาพอันเกิดจากสมาธิ ซึ่งมีจำนวนไม่มาก และมักจะ
ปลีกตัวอยู่ในที่วิเวก ด้วยเหตุนี้ มนุษย์ส่วนใหญ่ในยุค
ปัจจุบันจึงคิดว่า ป่าหิมพานต์เป็นเพียงแค่เรื่องราวใน
วรรณคดี

ป่าหิมพานต์นั้นเปรียบดังอุทยานของสวรรค์

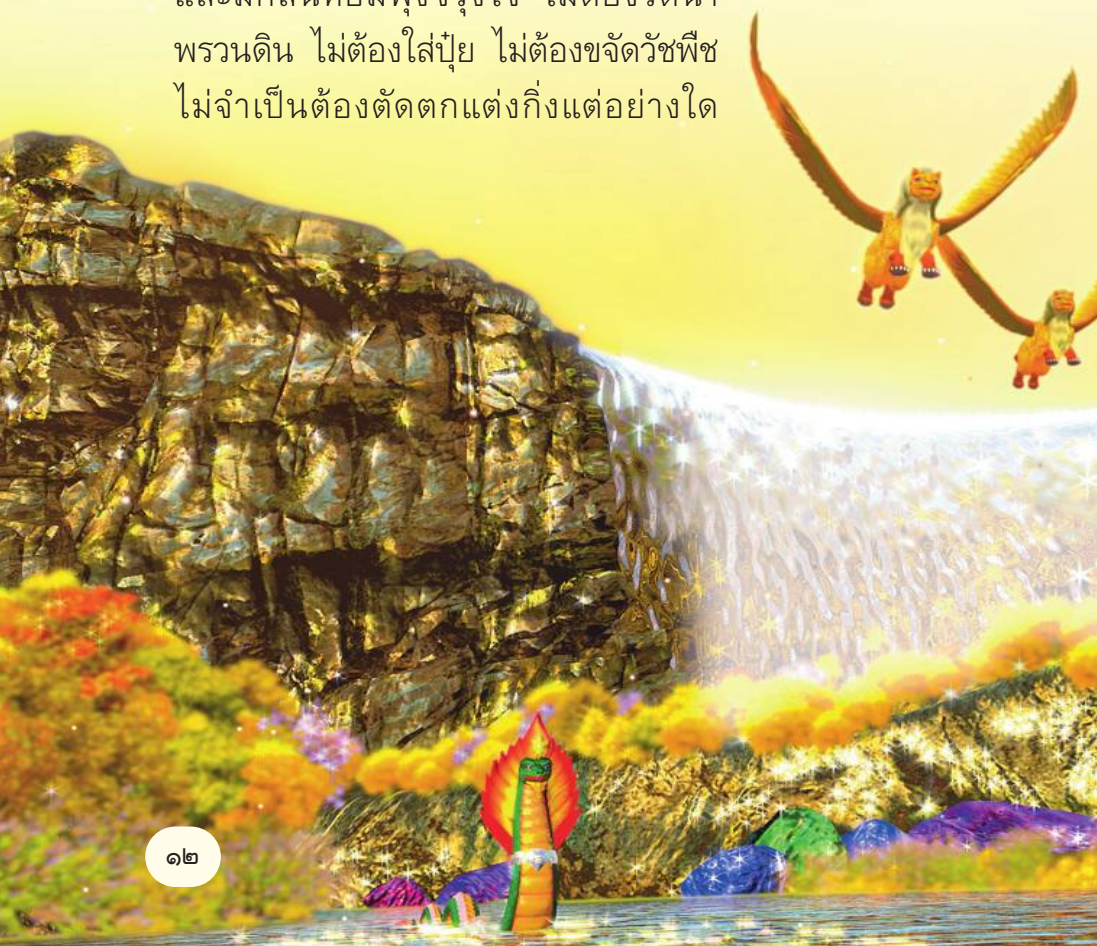
มนุษย์มีเขตอุทยานแห่งชาติในส่วนต่างๆ ของประเทศฉันใด
เทวดาทั้งหลายก็ถือว่า ป่าหิมพานต์เป็นอุทยานแห่งชาติของ
ชาวสวรรค์ฉันนั้น

อากาศที่ป่าหิมพานต์จะเป็นฤดูสบาย คือ ไม่ร้อนเกินไป
ไป ไม่หนาวเกินไป เป็นอุณหภูมิสบายๆ แต่ถึงกระนั้นที่นั่น
ก็มีฤดูกาล คือ ช่วงเวลาที่ดอกไม้แต่ละชนิดออกดอก เช่น
ในหนึ่งปี ต้นไม้ชนิดนี้จะออกดอก ๑ เดือน หรือ ๒ เดือน
หรือ ๓ เดือน เป็นต้น

เมื่อเทียบเวลากับโลกมนุษย์แล้ว ๑ วันในสวรรค์
ชั้นจาตุมหาราชิกาเท่ากับ ๕๐ ปี ในเมืองมนุษย์ ถ้า ๗ วัน
ของสวรรค์ชั้นนี้ก็เท่ากับ ๓๕๐ ปี ในเมืองมนุษย์

ทัศนียภาพในป่าหิมพานต์นั้นมีความงดงามอย่าง
เรานึกไม่ถึง ที่นั่นมีสวน มีสระน้ำ มีสัตว์ที่สวยงามราวกับ
เป็นต้นตระกูลของสัตว์ในโลกมนุษย์

ต้นไม้ ดอกไม้ ล้วนสวยงามสดงดงาม มีรัศมีเรืองรอง
และมีกลิ่นหอมฟุ้งจรุงใจ ไม่ต้องรดน้ำ
พรวนดิน ไม่ต้องใส่ปุ๋ย ไม่ต้องขจัดวัชพืช
ไม่จำเป็นต้องตัดตกแต่งกิ่งแต่อย่างใด

เวลาที่ดอกไม้และใบไม้ร่วงหล่นจากต้น ก็ไม่ได้ร่วงลงมา
ทับถมกันเป็นปุ๋ยเหมือนกับต้นไม้ในเมืองมนุษย์ แต่ดอกไม้
และใบไม้ในป่าหิมพานต์จะค่อยๆ ร่วงลงมาแล้วหายไป
ขณะเดียวกันกับที่ดอกไม้ใหม่และใบใหม่จะค่อยๆ ผลิออกมา
แทนทันที นี่คือการอัศจรรย์ของภพทิพย์

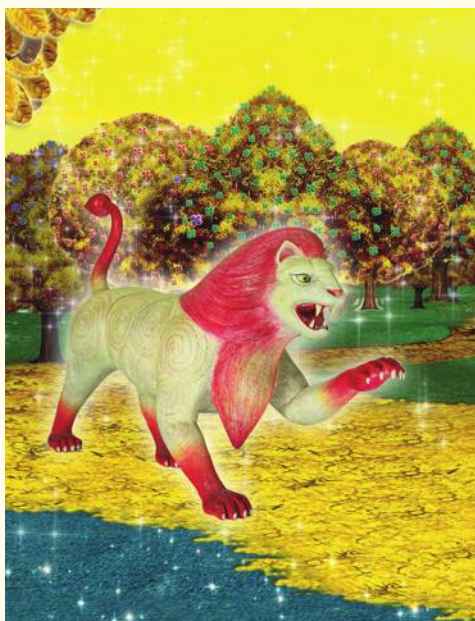
นอกจากนี้ยังมี**ต้นมักกะลีผลหรือนารีผล** ซึ่งเป็น
ไม้ผลที่มีชื่อเสียงโด่งดังจากเทวโลกมาถึงมนุษย์โลก ผลไม้
ชนิดนี้แม้รับประทานไม่ได้
แต่ทำไมจึงเป็นที่ต้องการ
ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจ น่าศึกษาเรียนรู้

สัตว์ป่าน่าชม

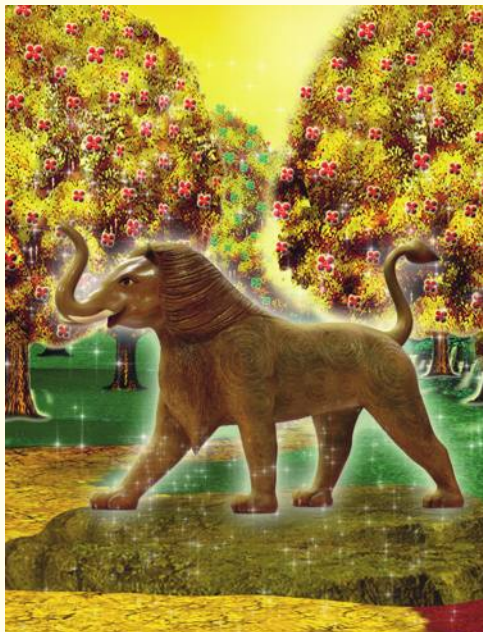
ถ้าเราอ่านวรรณคดีหรือเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับ ป่าหิมพานต์ ก็คงจะคุ้นเคยกับคำว่า สัตว์ในวรรณคดี แต่หลายคนไม่เชื่อว่า มีจริง จึงเรียกว่าเป็นสัตว์ในเทพนิยาย บ้างก็นำมาวาดภาพ แกะสลัก หรือทำเป็นรูปปั้นตามจินตนาการที่ได้จากเรื่องราวในวรรณคดี แต่ความเป็นจริงแล้วสัตว์เหล่านี้มีอยู่จริง เช่น

ไกรสรราชสีห์ เป็นเจ้าป่าหิมพานต์ รูปร่างสง่างามมาก กินช้างได้ ลำตัวมีขนสีขาว ปลายขนมีสีแดง ถ้าดู

ด้านหน้า แผงเส้นขรอบคอบเป็นสีแดง แต่ไม่ยุ่งเหยิงเหมือน
สิงโตในเมืองมนุษย์ ขนของไกรสรราชสีห์ขดอย่างเรียบร้อย
วนเป็นขดใหญ่หมุนขวาตามเข็มนาฬิกา วนเป็นเกลียวขึ้นไป
บนหลัง ส่วนหางจะไม่ทิ้งตัวลงแบบสิงโตในเมืองมนุษย์
หางของไกรสรราชสีห์นั้นเหมือนกับก้านดอกบัวที่ยกชูขึ้น
สวยสง่างามมาก

คชสีห์ เป็นราชสีห์กับช้างผสมกัน โดยส่วนหัว
จะเป็นช้าง แต่ตัวเป็นราชสีห์ สวมกันได้สนิท ผสมผสาน
กลมกลืนกันอย่างลงตัว เหมือนคนไทยแต่งงานกับชาว
ต่างชาติ เมื่อมีบุตรด้วยกัน ก็มีลักษณะผสมผสานกันไป

การผสมผสานลักษณะของสัตว์ป่าหิมพานต์นี้ ดูแล้ว
ไม่เหมือนสัตว์ประหลาดอย่างอสูรกาย เช่น ตัวเป็นไก่ หัว
เป็นหมู เพราะสัตว์ป่าหิมพานต์มีลักษณะกลมกลืนสง่างาม

นาคราชสีห์ เป็นพยานรักซึ่งเกิดจากพญานาคกับ
ราชสีห์ ลักษณะของนาคราชสีห์ คือ มีส่วนหน้าเป็นนาค มี
หางเป็นนาค ตัวเป็นราชสีห์ แต่มีเกล็ดเป็นนาค งามอาจ สวย
สง่างาม

สัตว์ในป่าหิมพานต์เหล่านี้ตัว
ใหญ่มาก ในป่าหิมพานต์ยังมีสัตว์
แปลกๆ ที่สวยงามอย่างนี้อีกมากมาย
ขณะเดียวกันสัตว์แปลกๆ ในภพอสูร
หรืออสูรกายก็มีอยู่มากมายเช่นกัน
แต่ไม่น่าดูน่าชมเหมือนสัตว์ในป่า
หิมพานต์

